

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 464. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828574352/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

Kære Louis! Jeg kan ikke udtrykke, hvad jeg mener i denne underlige Morgenstund, jeg har heller ikke Tid dertil. Til Dig testamerer jeg kun en Byrde, som Du vist ikke vil undlade at tage paa Dig som en Bod for, hvad Synd vi kan have begaaet sammen, thi nu føler jeg, hvad Synd er, og at man ikke kan faa Ro i sin Sjæl, før ens for Verden skjulte Synder ere blevne straffet. Du skal arbejde og tage Dig af mit Barn, medens jeg sidder i Fængsel og afsoner, ej alene hvad jeg, men hvad min Familje kan have bedrevne af ondt mod Gud og Lovene. Hvis Du endvidere kan faa den hos Madam Slinge tjenende Pige til at tage sig af min stakkels gamle Hund, som var min eneste Ven paa en smertelig Vandring i en forsvunden Tid, da vilde Du lægge en lille god Gerning op mod, hvad Synd der kan have fundet Sted mellem os, thi dem af Synder, jeg selv har begaaet, maa jeg afsoner personligen uden nogens Mellemkomst, som kan være Midler mellem det højeste Væsen og mig."

Birgitte forseglede begge Dokumenter med Oblater, saa paa sit Uhr. Klokken var kun syv. Før Klokken ni kunde der ikke være Tale om at træffe Byfogden.

Hun satte sig med Hænderne over Knæene, med Hagen tæt ned mod dem og grundede. Hun vilde gerne se at faa Orden i de Tanker og Fornemmelser, der rørte sig inden i hende, tørnede mod hverandre, mens den ene slap bort, uden at hun kunde gribe den i Farten, og den anden dukkede op for straks at svinde.

Sætningen fra hendes Religionsundervisning i Barndommen om, at Fædrenes Synder skulde straffes paa Børnene, de to Bud, som hun bestemt vidste, at hun havde overtraadt, ridderlig romantiske Forestillinger fra hendes Ungdoms Romanlæsning om at være fuldt ud ærlig, bekende sin Synd og saa . . . ja . . . saa blive taget i Favn af en Madonna, tilgivet af en Kristus, hvis Fødder hun vilde salve som Maria Magdalene, mens Taa-terne strømmede fra hendes Øjne . . . Det rullede og tumlede i hende.

Inde i den sodede Bagstue, mens Dagen brød ind og hvidnede Tællelysets Flamme, mens Vægge, Seng, Stole og Bord blev grimmere og grimmere, rejste hun sig op i al sin Vælde som hendes Broder Hans Peter Korneliussen ved Markeder og Fugleskydninger — og følte sig stor i sin Ydmygelse.

Og jo større hun blev i sine egne Øjne, desto koldere blev hun i sin Følelse. Hun lod Therese være Therese, Ajax være